IV

(Актове, приети преди 1 декември 2009 г. по силата на Договора за ЕО, Договора за ЕС и Договора за Евратом)

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 28 октомври 2009 година

относно помощта съгласно член 99, параграф 2, буква а) (по отношение на селскостопанския сектор) и член 124, параграфи 1 и 2 (изменени) от сицилианския регионален закон № 32 от 23 декември 2000 г. за установяване на разпоредби за прилагането на Регионалната оперативна програма (РОП) за 2000—2006 г. и за реорганизиране на схемите за помощ, предназначени за предприятия (преписка за помощ C 21/04 — ex N 590/B/01)

(нотифицирано под номер C(2009) 8064)

(само текстът на италиански език е автентичен)

(2010/155/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 88, параграф 2, първа алинея от него,

след като прикани заинтересованите страни да представят коментарите си съгласно гореспоменатия член,

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

(1) С писмо от 28 август 2001 г., заведено на 29 август 2001 г., Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз уведоми Комисията съгласно член 88, параграф 3 от Договора за разпоредбите на членове 99, 107, 110, 111, 112, 120, 122, 123, 124 и 135, параграфи 3 и 4 от сицилианския регионален закон № 32 от 23 декември 2000 г. за установяване на разпоредби за прилагането на Регионалната оперативна програма (РОП) за 2000—2006 г. и за реорганизиране на схемите за помощ, предназначени за предприятия (наричан по-долу „Закон № 32/2000“).

(2) С писмо от 17 май 2002 г., заведено на 21 май 2002 г., и писмо от 10 октомври 2002 г., заведено на 11 октомври 2002 г., Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз изпрати на Комисията допълнителната информация, поискана от италианските органи с писма от 24 октомври 2001 г. и 18 юли 2002 г.

(3) В своето писмо от 10 октомври 2002 г. италианските органи предоставиха допълнителна информация само относно помощта съгласно член 123 от Закон № 32/2000, предвид нейния спешен характер.

(4) Помощта съгласно член 123 от Закон № 32/2000 бе разгледана отделно от другата помощ, предвидена в упоменатите членове, и бе обявена за съвместима с общия пазар в контекста на преписката за помощ N 590/A/2001 ([1]).

(5) Тъй като писмото, изпратено от италианските органи на 10 октомври 2002 г., касаеше само член 123 от въпросния регионален закон, на 11 февруари 2003 г. Комисията изпрати напомнително писмо, с което ги прикани да отговорят на другите въпроси, изложени в писмото от 18 юли 2002 г.

(6) С писмо от 5 март 2003 г., заведено на 6 март 2003 г., Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз изпрати на Комисията отговора на италианските органи на въпросите, изложени в писмото от 18 юли 2002 г.

(7) След като проучи отговора, Комисията изпрати писмо на 2 май 2003 г., с което поиска от италианските органи допълнителна информация.

(8) С писмо от 13 август 2003 г., заведено на 18 август 2003 г., Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз изпрати на Комисията отговора на италианските органи на писмото от 2 май 2003 г. В него италианските органи обявиха, че член 111 от Закон № 32/2000 е отменен и поискаха Комисията да приеме отделно решение за някои от членовете от Закона.

(9) С писмо от 1 октомври 2003 г. Комисията съобщи на италианските органи, че ще бъде взето решение по отношение на пълната преписка за помощта (N 590/B/2001), и поиска някои разяснения относно един от членовете от Закон № 32/2000.

([1]) Писмо SG(2002) D/233133 от 18.12.2002 г.

(10) С писмо от 7 януари 2004 г., заведено на 14 януари 2004 г., Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз изпрати на Комисията отговора на италианските органи на писмото от 1 октомври 2003 г.

(11) С писмо от 10 март 2004 г. Комисията официално поиска от италианските органи допълнителни разяснения, каквито вече бе поискала по време на неформални контакти.

(12) С писмо от 20 април 2004 г., заведено на 21 април 2004 г., и писмо от 24 май 2004 г., заведено на 25 май 2004 г., италианските органи изпратиха на Комисията посочените в съображение 11 разяснения.

(13) С писмо от 21 юни 2004 г. ([1]) и писмо от 10 септември 2004 г. (коригирана версия на предходното писмо, изготвена след коментари от страна на италианските органи, съдържащи се в писмо, изпратено от Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз на 7 юли 2004 г. и заведено на 12 юли 2004 г.) ([2]) Комисията уведоми Италия за решението си да не повдига възражения относно член 99, параграф 2, буква б) (по отношение на селскостопанския сектор) и членове 107, 110 ([3]), 112, 120, 122 и 135 от Закон № 32/2000, както и да открие процедурата, определена в член 88, параграф 2 от Договора по отношение на помощта съгласно член 99, параграф 2, буква а) (по отношение на селскостопанския сектор) и член 124, параграфи 1 и 2 (за някои групи производители) от Закона ([4]).

(14) Решението на Комисията да открие процедурата бе публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ([5]). Комисията прикани заинтересованите страни да представят коментарите си относно въпросната помощ.

(15) До момента Комисията не е получила коментари от заинтересованите страни.

II. **ОПИСАНИЕ**

(16) Член 99, параграф 2, буква а) от Закон № 32/2000 предвижда безвъзмездни помощи за гарантиращи консорциуми (consorzi fidi) от първо и второ ниво (с други думи гарантиращи консорциуми и техни сдружения) с цел да създадат или поемат функцията на фондове за рисков капитал, които ще се използват за предоставянето на гаранции при отпускането на средства от кредитни институции, лизингови компании, компании за прехвърляне на бизнес кредити и други институции за предоставяне на финансови средства, различни от банки ([6]).

(17) Такива безвъзмездни помощи, които не могат да бъдат комбинирани с други схеми с подобни цели и които се финансират с част от сумата от 20 млн. евро, предвидена за всички мерки съгласно член 99, се предоставят на гарантиращи консорциуми, които кандидатстват за тях. Техният размер не може да надвишава общата сума, записана от органите, подкрепящи консорциумите, и техните членове.

(18) Гаранциите в тесния смисъл на думата трябва да улеснят достъпа до кредити на бенефициерите (тъй като около 70 % от стопанствата в селскостопанския сектор в Сицилия са малки предприятия, възможно е някои от тях да не могат да изпълнят необходимите условия за гарантиране на заем или за получаване на гаранция). Гаранциите имат следните характеристики:

— брутният еквивалент на безвъзмездната помощ се изчислява въз основа на метода, описан в точка 3.2, втора алинея от Известието на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавна помощ под формата на гаранции ([7]);

— могат да покриват не повече от 80 % от заема в съответствие с разпоредбите на точки 3.3 и 3.4 от посоченото известие;

— трябва да се предоставят за дейности, чиито характеристики (интензитет на помощта, бенефициери и цели) са в съответствие с разпоредбите на насоките на Общността за държавна помощ в селскостопанския сектор ([8]), и на финансово стабилни стопанства в съответствие с разпоредбите на точки 3.5 и 5.2 от горепосоченото известие;

— трябва да се отнасят само до заеми, предоставени в контекста и съгласно условията на разрешените от Комисията схеми;

— тяхното преустановяване зависи от това дали длъжникът подлежи на законовите процедури, предвидени в случай на неплатежоспособност (обявяване на несъстоятелност на стопанството на бенефициера, т.н.);

— могат да бъдат ползвани също от страни, които не са част от консорциумите (всички оператори в селскостопанския сектор могат да бъдат членове на консорциумите, без ограничения) ([9]).

([1]) Писмо SG-Greffe (2004) D/202440 от 21.6.2004 г.
([2]) Писмо SG-Greffe (2004) D/203974 от 10.9.2004 г.
([3]) Решението обаче съдържа препоръки относно този член.
([4]) Член 124, параграф 3 от Закон № 32/2000 също предвижда мярка за помощ, но Комисията установи, че става въпрос за национална мярка за помощ, която е изрично разрешена с регламент за установяване на обща организация на пазара и поради това не трябва да бъде повече разглеждана.
([5]) ОВ C 52, 2.3.2005 г., стр. 23.
([6]) Тези разпоредби се прилагат както за селскостопанския, така и за риболовния сектор. В решението за откриване на процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора, и в настоящото решение се споменава само селскостопанския сектор, тъй като в писмото си от 24 май 2005 г., посочено в съображение 12, сицилианският департамент за риболов заяви, че на по-късен етап ще бъде предоставена отделна нотификация за риболовния сектор.
([7]) ОВ C 71, 11.3.2000 г., стр. 14.
([8]) ОВ C 232, 12.8.2000 г., стр. 17.
([9]) Тези критерии не са описани в член 99, но бяха нотифицирани в допълнителната информация, предоставена от италианските органи.

(19) В член 124, параграфи 1 и 2 от Закон № 32/2000 се предвиждат безвъзмездни помощи за започване на стопанска дейност за организации на производители, признати съгласно Регламент (ЕИО) № 1035/72 на Съвета от 18 май 1972 г. относно общата организация на пазара на плодове и зеленчуци [1]. Този тип помощи, предоставяни за срок от 5 години, покриват 100 % от извършените от организацията разходи през първата година, а през следващите години техният размер намалява с 20 % годишно до пълното им преустановяване в края на посочения период. Освен това след петата година не могат да бъдат отпускани помощи, както и след седмата година от признаването на организацията. Помощите се финансират с част от сумата от 3 615 198 EUR, предвидена за всички мерки съгласно член 124.

(20) В писмото си от 13 август 2003 г. италианските органи заявиха намерението си да изменят Закона, като по-специално приведат процедурите за предоставяне на помощите в съответствие с процедурите, определени в Регламент (ЕИО) № 1035/72. Освен това те уточниха, че само следните организации биха могли да се възползват от помощите:

— ASPROSUD, Messina, призната на 13 март 1992 г., за четвъртата и петата година след признаването (1995 и 1996 г.);

— Sicilia Verde, Bagheria, призната на 8 юли 1993 г., за третата, четвъртата и петата година след признаването (1996, 1997 и 1998 г.);

— AGRISUD, Vittoria, призната на 15 ноември 1994 г., за втората, третата, четвъртата и петата година след признаването (1996, 1997, 1998 и 1999 г.);

— APRO FRUS, Capo d'Orlando, призната на 23 ноември 1990 г., за четвъртата и петата година след признаването (1994—1995 г. и 1995—1996 г.).

III. **ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА, ПРЕДВИДЕНА В ЧЛЕН 88, ПАРАГРАФ 2 ОТ ДОГОВОРА**

(21) Комисията откри процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора по отношение на помощите съгласно член 99, параграф 2, буква а) и член 124, параграфи 1 и 2 от Закон № 32/2000 (по отношение на селскостопанския сектор в първия случай и по отношение на организациите ASPROSUD, Sicilia Verde и APRO FRUS във втория случай), тъй като съществуваха съмнения относно съвместимостта на помощите с общия пазар.

(22) По отношение на помощта за селскостопанския сектор съгласно член 99, параграф 2, буква а) от Закон № 32/2000 самият принцип на предоставяне на гаранция предполага наличието на заем. Списъкът от схеми, за които могат да бъдат предоставяни гаранции, изпратен от италианските органи по молба на Комисията, включваше няколко схеми, за които финансирането чрез заеми би било трудно осъществимо предвид характера на предвидените мерки (например трудно бе да се приеме, че помощта, предназначена за покриване на застрахователни премии в селскостопанския сектор, би могла да бъде под формата на заем).

(23) Друг елемент, който породи съмнения в Комисията относно съвместимостта на помощта съгласно член 99, параграф 2, буква а) от Закон № 32/2000 с общия пазар, бе възможността помощта да бъде предоставена в комбинация с прилагането на мерките, предвидени в член 124, параграфи 1 и 2 от Закона. Съмненията на Комисията по отношение на съвместимостта на помощта бяха подсилени от факта, че съществуваха известни резерви и по отношение на помощта съгласно член 124, параграфи 1 и 2.

(24) И накрая, Комисията не разполагаше с информация за това как италианските органи биха проверили, че съчетаването на евентуалните помощи за гаранциите и на помощта, предвидена за схемите, за които тези гаранции са приложими, не би довело до превишаване на процента на допустимите помощи по отношение на посочените схеми.

(25) По отношение на помощта съгласно член 124, параграфи 1 и 2 от Закон № 32/2000 италианските органи бяха уточнили, че помощта е предназначена единствено за уреждане на неизплатени суми на организации на производители, признати съгласно Регламент (ЕИО) № 1035/72. Тези суми е трябвало вече да са били изплатени, но това не е било направено, тъй като ФЕОГА не е гарантирал финансовото покритие на финансовите задължения, поети на италианско равнище.

(26) Освен това италианските органи бяха допълнили, че помощта може да бъде получена само от организации, които са придобили правото за получаване на помощта преди 21 ноември 1996 г. (датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета от 28 октомври 1996 г. относно общата организация на пазара на плодове и зеленчуци [2], който заменя Регламент (ЕИО) № 1035/72) и които не са загубили това право.

(27) При прегледа на преписката за помощта Комисията беше установила, че съгласно член 53 от Регламент (ЕО) № 2200/96 всички права, придобити от организациите на производителите преди влизането в сила на посочения регламент, в прилагане на член 14 и дял IIa от Регламент (ЕИО) № 1035/72, се запазват до изчерпването им, както

[1] ОВ L 118, 20.5.1972 г., стр. 1.

[2] ОВ L 297, 21.11.1996 г., стр. 1.

и че ако всички условия съгласно член 14 от Регламент (ЕИО) № 1035/72 са спазени, всяка национална помощ, предоставена съгласно посочения член би била, *ipso jure*, съвместима с разпоредбите, регулиращи общата организация на пазара на плодове и зеленчуци, и не би трябвало да подлежи на допълнително разглеждане с оглед на разпоредбите, приложими за държавната помощ ([1]).

(28) Въз основа на тези съображения италианските органи предприеха изменения на процедурите за предоставяне на предвидената помощ с цел да ги приведат в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1035/72 (вж. съображения 19 и 20). Комисията обаче установи, че в предоставения от италианските органи списък с бенефициери предназначената помощ за организациите, посочени в съображение 21, ще бъде изплатена много по-късно от срока от седем години след признаването на организацията, и че в резултат на това няма да бъдат спазени условията на член 14 от Регламент (ЕИО) № 1035/72 (тъй като в едно от тези условия се посочва, че помощта трябва да бъде изплатена в период от пет години в рамките на максимум седем години след признаването), както и че впоследствие помощта би трябвало да бъде разгледана с оглед на членове 87 и 88 от Договора.

(29) При разглеждането на помощта с оглед на членове 87 и 88 от Договора Комисията установи, че тъй като Регламент (ЕИО) № 1035/72 е бил отменен с Регламент (ЕО) № 2200/96, предоставянето на помощ въз основа на вече несъществуваща разпоредба на организации, чиито права са изтекли (като по този начин член 53 от Регламент (ЕО) № 2200/96, към който има препратка в съображение 27, е неприложим), би било в противоречие с функционирането на механизмите за общата организация на пазара на плодове и зеленчуци, установени с Регламент (ЕО) № 2200/96. Съгласно точка 3.2 от насоките на Общността за държавна помощ в селскостопанския сектор Комисията в никакъв случай не може да одобри помощ, която е несъвместима с разпоредбите, регулиращи общата организация на пазара, или помощ, която би възпрепятствала нейното правилно функциониране.

(30) Ето защо Комисията изразява съмнения по отношение на съвместимостта на помощта с общия пазар.

(31) Тези съмнения бяха подсилени от факта, че предоставената помощ при посочените обстоятелства би представлявала помощ с ретроактивно действие, което по силата на точка 3.6 от насоките на Общността за държавна помощ в селскостопанския сектор е изрично забранено, тъй като отсъства необходимият елемент на стимулиране, който трябва да се съдържа във всяка помощ в селскостопанския сектор, освен когато става въпрос за помощ с компенсаторен характер.

([1]) Такъв подход вече е бил прилаган във връзка с помощта, предвидена на национално равнище за производители съгласно член 14 от Регламент (ЕИО) № 1035/72 — вж. преписка за помощта N 157/02, закрита с писмо SG(2001) D/288558 от 16.5.2001 г.

(32) И накрая, Комисията също така изрази съмнения по отношение на достоверността на твърдението, че ФЕОГА не е гарантирал финансовото покритие на задълженията, поети на италианско равнище, тъй като съфинансирането на учредяването на организации на производители предполага автоматично възстановяване от страна на ФЕОГА на част от одобрената помощ в контекста на общата организация на пазара.

IV. **КОМЕНТАРИ ОТ СТРАНА НА ИТАЛИАНСКИТЕ ОРГАНИ**

(33) С писмо от 26 август 2004 г., заведено на 30 август 2004 г., писмо от 24 ноември 2004 г., заведено на 26 ноември 2004 г., и писмо от 26 октомври 2005 г., заведено на 28 октомври 2005 г., Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз изпрати на Комисията отговора на италианските органи във връзка с откриването на процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора, по отношение на помощите съгласно член 99, параграф 2, буква а) и член 124, параграфи 1 и 2 от Закон № 32/2000 (по отношение на селскостопанския сектор в първия случай и по отношение на организациите ASPROSUD, Sicilia Verde и APRO FRUS във втория случай).

(34) В писмото си от 26 август 2004 г. италианските органи представиха следните искания и коментари по отношение на помощта съгласно член 99, параграф 2, буква а) от Закон № 32/2000:

— те поискаха някои от схемите, изброени в посочения в съображение 22 списък, да бъдат извадени от списъка, тъй като бяха установили, че на практика не е възможно тези схеми да бъдат финансирани чрез заеми;

— те поясниха, че по отношение на схемите, които остават в горепосочения списък, гаранцията засяга единствено тази част от инвестициите, които не са публични, в случаите когато схемата вече е била одобрена и финансирана, и цялата допустима сума, когато схемата вече е била одобрена, но все още не е финансирана, но независимо от разглеждания случай, брутният еквивалент на безвъзмездната помощ за гаранцията не може да надвишава максималния размер на помощта, разрешен за въпросната схема (предвидено е извършването на проверки на поне 5 % от поисканите от бенефициерите самосертифицирания);

— те потвърдиха, че ще изготвят разпоредбите за прилагане на член 99, параграф 2, буква а) от Закон № 32/2000 и че тези разпоредби ще включват и горепосочения списък.

(35) В същото писмо италианските органи направиха следните коментари по отношение на помощта съгласно член 124, параграфи 1 и 2 от Закон № 32/2000, предназначена за трите организации, посочени в съображение 21:

— те потвърдиха, че по тяхно мнение приетата от Комисията позиция в контекста на преписка за помощ N 157/2000 трябва да се приложи и по отношение на настоящия случай, и че помощта, предоставена на въпросните три организации, не би трябвало да бъде разглеждана с оглед на членове 87 и 88 от Договора;

— те отново се позоваха на разпоредбите на член 53 от Регламент (ЕО) № 2200/96, съгласно които всички права, придобити от организациите на производителите се запазват до изчерпването им (като по този начин се запазват до пълното изплащане на безвъзмездната помощ), за да подчертаят, че правото е било придобито, когато организацията е подала редовно заявление, и че в настоящия случай всички заявления са били подадени в рамките на срока от седем години след признаването и че правото не може да бъде оспорвано поради забавянето на публичните органи в процеса на търсене на подходящи средства за изплащане на помощта;

— те потвърдиха изменението на Закон № 32/2000, посочено в съображение 20.

(36) С писмо от 24 ноември 2004 г. италианските органи изпратиха копие на член 12 от регионален закон № 15 от 5 ноември 2004 г. (наричан по-долу „Закон № 15/2004“), с който се изменят, *inter alia*, членове 99 и 124 от Закон № 32/2000.

(37) По отношение на член 99 от Закон № 32/2000 с член 12, параграфи 2 и 4 от Закон № 15/2004 се увеличава броят на потенциалните бенефициери на предвидените мерки, като се включват предприятия, които не принадлежат на организации и които поемат административните разходи, свързани с предоставянето на гаранция, и се постановява, че за периода от 2000 г. до 2006 г. максималният размер на сумата, предназначена за мерките съгласно посочения член, е 20 000 000 EUR.

(38) В същото време с член 12, параграф 8 от Закон № 15/2004 към член 124 от Закон № 32/2000 се добавя нов параграф 2, с който процедурите за предоставяне на помощта, описани в съображение 19 по-горе, се заменят с процедури, които са в съответствие с член 14 от Регламент (ЕИО) № 1035/72.

(39) Текстът на новия параграф 2, добавен към член 124 от Закон № 32/2000 с цел да замени съществуващия параграф, който италианските органи бяха поели ангажимент да изменят (вж. съображение 20), е както следва:

„В съответствие с член 14 от Регламент (ЕИО) № 1035/72 максималният размер на такава помощ е 5 % (за първата и втората години), 4 % (за третата година), 3 % (за четвъртата година) и 2 % (за петата година) от стойността на търгуваната продукция, която е в обхвата на дейността на организациите на производители. Размерът на помощта в никакъв случай не бива да надвишава действителните разходи, свързани с установяването и функционирането на администрацията. Не се изплаща помощ по отношение на разходи, извършени след петата година или след повече от седем години от признаването.“

(40) В своето писмо, заведено на 26 октомври 2005 г., италианските органи обявиха, че член 99, параграф 2, буква а) от Закон № 32/2000 е отменен с член 23 от регионален закон № 11 от 21 септември 2005 г., и обявиха оттеглянето на съответната нотификация.

V. **ОЦЕНКА**

(41) Съгласно член 87, параграф 1 от Договора всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с общия пазар.

(42) Разглежданите мерки по настоящия случай отговарят на тези условия, тъй като са финансирани с публични ресурси, поставят в по-благоприятно положение производството на някои стоки (например плодове и зеленчуци) и могат да засегнат търговията, предвид ролята на Италия на тези пазари (през 2005 г. в Италия са произведени 11 443 000 тона плодове, с изключение на цитрусови плодове, което я прави най-големият производител на плодове в Европейския съюз).

(43) Въпреки това в случаите, предвидени в член 87, параграфи 2 и 3 от Договора, някои мерки могат да се ползват с дерогация и да бъдат счетени за съвместими с общия пазар.

(44) Предвид описаните по-горе мерки единствената възможна дерогация в настоящия случай е тази, предвидена в член 87, параграф 3, буква в) от Договора, съгласно която за съвместима с общия пазар може да се приеме помощ, която улеснява развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тази помощ не засяга по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес.

(45) На първо място Комисията отбелязва, че член 99, параграф 2, буква а) от Закон № 32/2000 е бил отменен, без да е бил прилаган (предвид суспендирането, свързано с откриването на процедурата съгласно член 88, параграф 2 от Договора) и че италианските органи са оттеглили съответната нотификация. Следователно разглеждането на приложимостта на разпоредбите на дерогацията, предвидена в член 87, параграф 3, буква в) от Договора, е излишно.

(46) По отношение на помощта съгласно член 124, параграфи 1 и 2 от Закон № 32/2000 Комисията отбелязва, че процедурите за предоставяне на помощта са били приведени в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1035/72, изменен с член 3 от Регламент (ЕИО) № 3284/83 на Съвета от 14 ноември 1983 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 1035/72 относно общата организация на пазара на плодове и зеленчуци [1], посредством разпоредбите на новия параграф 2 от член 124 от Закон № 32/2000, който е бил въведен с член 12 от Закон № 15/2004.

(47) На датата на приемане на този закон, по отношение на помощта за организации на производители се е прилагал Регламент (ЕО) № 2200/96.

(48) Както бе посочено в съображение 27, в член 53 от Регламент (ЕО) № 2200/96 се предвижда, че всички права, придобити от организациите на производителите преди влизането в сила на посочения регламент, в прилагане на член 14 и дял IIa от Регламент (ЕИО) № 1035/72, се запазват до изчерпването им, при положение че са спазени условията съгласно член 14.

(49) Разпоредбите на новия член 124, параграф 2 от Закон № 32/2000, въведени с член 12 от Закон № 15/2004, са в съответствие с условията на член 14 и на практика гарантират изключването на всяка асоциация на производители, която не изпълнява тези условия. Тъй като разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1035/72 относно държавната помощ се прилагаха единствено в рамките, определени от Съвета, а в член 14 от самия регламент се съдържаше една пряко приложима разпоредба, с която се позволяваше изплащането на национални помощи в съответствие с определени условия, които са били спазени навремето, въпросната национална помощ не трябва да продължава да бъде разглеждана с оглед на правилата, приложими за държавната помощ.

(50) Следователно изразените от Комисията съмнения по време на откриването на процедурата вече не са актуални.

VI. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

(51) Тъй като член 99, параграф 2, буква а) от Закон № 32/2000 е отменен, не е необходимо Комисията да се произнася относно съвместимостта на предвидената помощ с общия пазар. Съответно, откритата процедура по отношение на въпросните разпоредби е ненужна и може да бъде прекратена.

(52) Предвид това, че член 124, параграф 2 от Закон № 32/2000, изменен с член 12 от Закон № 15/2004, привежда предназначената за организации на производителите помощ в съответствие с разпоредбите на член 14 от Регламент (ЕИО) № 1035/72, и предвид това, че съответно такава помощ автоматично се приема за съвместима с разпоредбите, регулиращи общата организация на пазара, и че не трябва да продължава да бъде разглеждана с оглед на правилата, приложими за държавната помощ, откритата процедура в тази връзка е ненужна и може да бъде прекратена,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

С настоящото се прекратява процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора, която бе открита във връзка с помощта съгласно член 99, параграф 2, буква а) (по отношение на селскостопанския сектор) от сицилианския регионален закон № 32 от 23 декември 2000 г., тъй като се смята, че вече не е необходима, след като Италия оттегли нотификацията.

Член 2

С настоящото се прекратява процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора, която бе открита във връзка с помощта съгласно член 124, параграфи 1 и 2 (изменени) от сицилианския регионален закон № 32 от 23 декември 2000 г., тъй като се смята, че вече не е необходима.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на 28 октомври 2009 година.

За Комисията
Mariann FISCHER BOEL
Член на Комисията

[1] ОВ L 325, 22.11.1983 г., стр. 1.